

Riksdag May 12 2011 (English translation follows).

Anf. 32 FREDRICK FEDERLEY (C):

Fru talman! Jag står här som representant för mig själv, mitt eget mandat och dem som inte delar den uppfattning som en förkrossande majoritet här i kammaren har. Johan Linander förde nyss Centerpartiets talan. Jag tar det ansvar som en ledamot bör ta, nämligen att föra den talan som man har gått till val på och som man har stöd från sina väljare att driva.

Jag ska lägga upp anförandet på så sätt att jag börjar med de principiella argumenten och tar sedan itu med den skrivelse som ligger framför oss och som lämnar en hel del övrigt att önska.

I grund och botten har vi i dag diskuterat på vilka sätt vi kan legitimera oss för varandra för att ha sex. Vi kan göra det på många olika sätt. Vi kan göra det genom att tycka om varandra eller genom att träffas tillfälligt på krogen. Men vi kan aldrig göra det mot ekonomisk ersättning om vi inte startar en filmkamera eller fotograferar det hela. Då är det helt okej.

Lagstiftningen är tydlig. Jag tycker att också debatten är tydlig. Man säger att det man egentligen vill komma åt är ett moraliskt ställningstagande. Det handlar om att kammaren och riksdagen säger: På detta sätt får människor inte ha samlag och på detta sätt får människor inte ha sex med varandra men på alla andra sätt. Det är ju inte så att talare efter talare har utgått från sexarbetarens perspektiv. Hade man gjort det hade man sagt: Vi kräver rätten för sexarbetare att organisera sig. Vi vill se till att de får möjlighet till pension, att de får möjlighet att betala skatt och att de, som alla andra, får tillgång till sociala trygghetssystem.

Det är inte det intressanta. Eftersom det intressanta är att förbjuda en penningtransaktion mellan människor är det inte den argumentation vi har hört.

Diskussionen bland sexarbetare och till exempel inom Rose Alliance som organiserar sexarbetare är varken svart eller vit vilket den verkar vara här i kammaren. Där handlar diskussionen oftare om det så kallade horstigmat, om varför man känner sig vara i ett utanförskap och om varför man inte får det bästa bemötandet när man besöker de sociala myndigheterna. En kvinna som har barn och som är prostituerad och alltså sexarbetare eller befinner sig i porrindustrin eller i stripindustrin är livrädd för att söka hjälp. Det första som händer är att samhället säger: Du är en dålig mamma. Vi börjar med att ta dina barn ifrån dig.

Om man hade velat värna sexarbetaren kanske man hade börjat diskussionen här. Ingen har med ett enda argument kunnat säga hur sexköpslagen har förbättrat situationen för Sveriges sexarbetare. Det har den definitivt inte gjort. Jämförelsen med pornografi tycker jag är intressant. Är det riksdagens mening att så fort en kamera är med legitimeras plötsligt penningtransaktionen i det sexuella umgänget mellan två vuxna myndiga människor? Är sju åtta partier i Sveriges riksdag redo att förbjuda också pornografi? I så fall tycker jag att man ska säga det. Det vore intressant att höra de olika partiernas –

inklusive mitt eget partis – företrädare förklara hur man legitimerar att det finns en pornografisk industri där sex sker mot utbyte av pengar, men inte om det inte finns en kamera närvarande.

Sexindustrin är inte oproblematisk; det vill jag inte påstå. Däremot vill jag påstå att den har fler gråtoner än vad vi ser i dag. I debatten drar man ofta parallellen till sexarbetare som befinner sig i missbruk. Då är det ju missbruket vi ska bemöta. Ingen har lyft fram att det fortfarande inte finns några riktiga exitprogram i Sverige för den som vill komma ur sexindustrin. Det enda som har varit på tapeten är era moraliserande bedömningar av hur man har sex. Vi återkommer hela tiden till det. Det står klart och tydligt att målet är att detta ska bort eftersom det är något som vi inte vill se i samhället.

Man kan fundera över hur partierna har ändrat sig. För tio tolv år sedan, när lagen diskuterades, var flera partier, bland annat Moderaterna och Folkpartiet emot lagstiftningen. Fredrik Reinfeldt, Sten Tolgfors, Carl B Hamilton med flera har röstat emot införandet av den här lagen på grund av att man var rädd för att inte sexarbetarens perspektiv och ställning skulle värnas utan att det innebar ett moraliserande fördömande från samhället som förstärker horstigmat och gör situationen för sexarbetare ännu värre genom ett ännu tyngre utanförskap.

Under de tio åren fram till nu har lagen inte utvärderats. Ändå har partierna ändrat uppfattning. På vilka grunder har man gjort det? Vilka fakta och siffror använder man? Den utredning som har gjorts är inte en oberoende stor utvärdering. Caroline Szyber hävdade att det är en stor oberoende utredning, men det är det definitivt inte. De mål som är uppsatta i direktiven för utredningen är att sexköpslagen ska bestå och att man ska titta på hur den kan få tyngre effekt. Det är vad som står. Det är inte en utvärdering av om sexköpslagen har varit bra eller inte.

Bland siffrorna är det så otroligt många antaganden. Det enda konkreta är att gatuprostitutionen har minskat med 50 procent. Är det inte märkligt att inte 100 procent har försvunnit när vi har en lagstiftning som förbjuder gatuprostitution? Det finns de som kallar detta för en framgångssaga. Vad är det i realiteten att vi har fått ned gatuprostitutionen med endast 50 procent när det har varit olagligt i tio år?

Vi vet väldigt lite om näthandeln med sex. Att vi vet så lite om hur det ser ut för sexarbetaren och hur marknaden ser ut generellt beror på att ingen här har varit beredd att lägga forskningsresurser på att ta reda på det. I Köpenhamn pågår mycket forskning. Där kan man till exempel se att majoriteten som säljer sex är män. Unga män är i förkrossande majoritet bland dem som säljer sex på nätet, till både män och kvinnor. Hur det ser ut i Sverige vet vi inte eftersom det inte finns någon forskning. I utredningen, i propositionen och i utskottets betänkande gör man ett antagande. Man säger att den enskilda sexsäljaren ju måste ge sig till känna för att få kontakt med kunder. Därför har man gjort en bedömning av att det inte har ökat. Hur har man gjort den bedömningen? På vilka forum pågår diskussionen? Det finns inga som helst fakta bakom.

RFSL har kritiserat sexköpslagen ända från början också i utredningen. Vi behöver inte gå längre än två sidor in i RFSL:s remissvar för att se att den är sågad uppifrån och ned på grund av den vetenskapliga grunden och de fakta man har. Man gör det också ur ett annat perspektiv, nämligen att lagstiftningen är

rakt igenom heteronormativ. Det hörs också i debatten. Hbt-personers perspektiv lyfts sällan upp. Där förekommer också sexhandel i mycket stor utsträckning.

Att sälja sex är en legal verksamhet, säger man. Därför vore det rimligt att partiernas företrädare resonerade om hur man tänker sig att skapa trygghet för sexarbetarna. De hålls borta från möjligheten till pension. De har inte möjlighet att betala skatt. Artiklar i medierna berättar om hur personer på Skattemyndigheten säger att det finns sexarbetare som vill betala skatt men inte får det och därmed inte har tillgång till skyddssystemen.

Diskussionen är till stor del ett korthus. När man summerar effekten av lagen säger man att propositionen bygger på något som är "såvitt känt" – inte på fakta, kunskap eller vetenskap. Jag är besviken på min egen regering som är beredd att ta fram en lagstiftning som bygger på något som är "såvitt känt". Utredningen kommer fram till att det inte har ökat. Det kan ha minskat lite, men man vet inte. Ändå kallar man från den här talarstolen lagen för en stor succé.

Är det egentligen inte så att den stora succén är att man inte längre ser sexarbetarna på gatorna? Man slipper se hur det är.

Både i betänkandet och i propositionen hänvisas det också till folk som arbetar på fältet. Vilka är det som arbetar på fältet? RFSU har kritiserat lagstiftningen. Malmö vårdcentral slog larm för ett par år sedan därför att man kunde se att det framför allt bland kvinnliga sexarbetare hade börjat bli en stor spridning av könssjukdomar därför att de inte längre hade möjlighet att tvinga kunden att använda kondom. Man började se större underlivsskador därför att de kvinnliga sexarbetarna var tvungna att ställa upp på en lång rad saker som de tidigare inte gjorde.

Om en lagstiftning införs där en gärning förbjuds, vilka är då de första som vänder sig bort från denna marknad? Säkerligen är det de som är rädda att hamna i ett register. Säkerligen är det de som är rädda att bli dömda. Vilka är det som finns kvar på denna marknad? Säkerligen är det de som inte bryr sig om huruvida de hamnar i ett register eller inte. Har detta stärkt kvinnans ställning, position eller säkerhet, som många har lyft fram här? Så är det definitivt inte.

Vad man också borde ha gjort är att separera hela diskussionen som är väldigt sammanblandad. Vi talar om trafficking, alltså slavhandel, som ska vara förbjuden och som ska bemötas på alla sätt därför att det icke är en frivillig gärning. Vi talar också om sexköp som faktiskt kan vara helt frivilligt. Om det inte är frivilligt bör det finnas möjlighet att lämna sexindustrin. Samhället bör hantera sjukvården på bästa sätt för sexarbetare. Man bör ha en socialtjänst som ställer upp hundra procentigt bakom sexarbetare som vill lämna sexindustrin. Men detta diskuteras inte heller i kammaren.

Vad man gör för att få riktiga argument i diskussionen är att man tar alla argument från den vidriga slavhandeln med sexarbetare som tvingas dit och för över dessa argument till en debatt om sexköpslagen därför att det annars blir svårare att föra debatten. Det kokar ned till att vad man säger från Sveriges riksdag är att vuxna människor inte kan fatta beslut om hur och när de ska ha sex om det finns pengar inblandade. Undantaget är om det finns en kamera med i bilden.

Det är också otroligt viktigt att man får en diskussion om något annat som är aktuellt i kammaren, nämligen samtyckeslagen. Jag tycker att det är rimligt att det ges ett medgivande om man vill ha sex. Men vad kammaren säger är att man inte i alla lägen kan ge sitt medgivande till sex. Så fort det kommer pengar med i bilden är det inte längre möjligt.

Det är också beklämmande att riksdagens absoluta majoritet, regeringen och utskottet säger att det inte är det arbete och den lagstiftning som vi har mot trafficking som har lett till att vi inte har sett samma utveckling av trafficking i Sverige. Man säger att det är just sexköpslagen som har gjort detta. Det är att underkänna det egna arbetet när man har skärpt lagstiftningen och gett polisen större resurser och möjligheter att bekämpa trafficking. Har denna lagstiftning inte spelat någon roll över huvud taget? Jag tror att den har spelat en betydligt större roll än sexköpslagen har.

Fru talman! Jag ska avrunda mitt anförande. Jag anar att det finns en och annan replik som jag ser fram emot. Jag kan summera att vi har en lagstiftning på bordet där förslaget bygger på att såvitt vi vet – det är det tyngsta argumentet man har – har det inte på tio år ökat så mycket. Det är vad vi vet. Det är alltså en lång rad antaganden, och det är ett ganska tunt korthus.

Jag tycker att partiernas företrädare kan börja redogöra för hur de egentligen har resonerat.

Fru talman! Jag yrkar avslag på hela propositionen.

Statement 32: FREDRICK FEDERLEY (Centre Party).

Madam President, I stand here on behalf of myself, my own mandate and those who do not share the view of the overwhelming majority in this House. Johan Linander has just outlined the Centre Party's position. I take the responsibility that a member should take, namely to bring forward a cause as it went to the polls, and that one has the support of one's constituents on.

I will structure this speech in such a way as to start with the principle arguments and then address the document which lies before us, and which leaves a lot to be desired.

Basically, today we are discussing the ways in which we can legitimize ways in which we can have sex. We can do it in many different ways. We can do it if we like each other, or for casual recreation. But we can never do it for financial reward, unless we start a camera rolling and shoot the whole thing. Then it's ok.

The law is clear. I think the debate is clear. We are told that where we should be is a moral position. It is what this chamber and this parliament has said: This way, people cannot have intercourse, in this way people cannot have sex with each other, but they can in every other way. It is not as if speaker after speaker has been grounded in the sex workers' perspective. Had they done so they would have said: We demand the right of sex workers to organize. We want to ensure that they are able to retire, able to pay taxes and, like everyone else, have access to social security.

It is not that interesting. Because the interesting thing is to prohibit monetary transaction between human beings. It is not the argument we have heard.

The discussions that sex workers have, for example, within the Rose Alliance sex workers' organization, are neither black nor white as they seem in this House. There is often discussion about the so-called 'whore stigma', about why you feel an outsider and why you do get the best treatment when you access the social services. A woman who has children and is a prostitute, and therefore a sex worker, or who is in the porn or stripping business is terrified of seeking help. The first thing that happens is that they say to you: You are a bad mother, we are going to start by taking your children away from you.

If we had wanted to protect sex workers maybe we should have started the discussion here. No one has been able to argue how the sex-purchase law has improved the situation of sex workers in Sweden. It has definitely not done so. The comparison with pornography, I think is interesting. Is it the understanding of parliament that once a camera is turned on it suddenly legitimizes monetary transaction associated with sexual intercourse between two adults? Are seven or eight parties in the Swedish Parliament set to ban pornography too? If that is the case I think you should say so. It would be interesting to hear the various parties - including my own party -and the delegates explain how we legitimize the existence of a porn industry where sex involves the exchange of money, but not if there is no camera present.

The sex industry is not without its problems, I will not deny. However, I will say that it has more shades of gray than we are seeing here today. In this debate, the conclusions often refer to sex workers who are being abused. Then it is the abuse that we must combat. No one has brought up the issue that there are still no real exit programs in Sweden for those who want to get out of the sex industry. The only thing that has been under discussion is your moral assessment of how to have sex. We will return to that. It is clear that the aim is to eliminate prostitution because it is something that we do not want to see in society.

One can reflect on how the parties have changed their minds. Ten to twelve years ago, when the law was discussed, there were several parties, including the Conservatives and the Liberal Party who were against it. Fredrik Reinfeldt, Sten Tolgfors, Carl B. Hamilton and others voted against the introduction of this law because they were afraid that it did not reflect the perspective of sex workers and because they believed that they could be protected without imposing a social moral condemnation that enhances whose stigma and would make the situation for sex workers even worse by imposing further social exclusion.

In the intervening ten years, the Act has not been evaluated. Yet the parties have changed their minds. On what basis have you done this? What facts and figures did you use? The evaluation that has been done is not an independent one. Caroline Szyber (Christian Democrat) argued that there has been a major independent evaluation, but this is definitely not so. The objectives laid down in the directives for the evaluation were that buying sex should remain illegal and that it should look at how it can be amended to create a greater impact. It is what it says. It is not an evaluation of whether the law on purchasing sex has been effective or not.

Among the figures are many unbelievable assumptions. The only tangible fact is that street prostitution has decreased by 50 percent. Is not it strange that the figure is not a hundred percent when we have a law banning street prostitution? There are those who call this a success story. What is the reality when we have reduced street prostitution by only 50 percent during the ten years in which it has been illegal?

We know very little about online shopping for sex. That we know so little about what it looks like for the sex workers or the market, is generally because no one here has been prepared to put any resources into the research to find this out. In Copenhagen there is a lot of research. There you can see, for example, that the majority of those who sell sex are men. Young people constitute the overwhelming majority of those who sell sex on the internet, to both men and women. What this looks like in Sweden we do not know because there is no research. The evaluation and the committee's report, that preceded this bill, makes assumption about it. They say that the individual sex worker has to make themselves known in order to make contact with customers. Therefore, they have made an assessment that there is no increase. How did they make that assessment? In what forum has this been discussed? There is absolutely no evidence behind it.

The RFSL has criticized the sex purchase law from the beginning and also in the evaluation. We need not go beyond the second page of the RFSL's response to the evaluation to see that it is tears it to shreds because of the lack of a scientific basis and facts. It also criticizes it from another perspective, namely

that the law is through and through hetero-normative. This also comes out in this debate. The LGBT perspective is rarely heard. Yet there is a considerable sex trade in that context.

Selling sex is a legal activity, they say. Therefore it would make sense that the parties' representatives discussed the way it intends to create security for sex workers. They are unable to plan for the possibility of retirement. They do not have to pay taxes. Articles in the media talk about how the tax authorities say that there are sex workers who want to pay taxes but cannot and therefore do not have access to social security.

The discussion is largely a house of cards. When you summarise the basis for the Act, it says that the bill is based on that which is "known" - not on facts, knowledge or science. I'm disappointed in my government who are prepared to develop a law based on something that is "known". The evaluation study concludes that there has been no increase. It may have decreased a bit, but one does know. Yet the call from this podium is that the Act is a huge success.

Is the reality of this phenomenal success that you no longer see sex workers on the streets? You do not see how it really is.

Both the report and the bill also refer to people working in the field. So who is working in the field? The RFSU has criticized the legislation. The Malmo Medical Center sounded the alarm a few years ago because they could see that, particularly among female sex workers, an increase in sexually transmitted diseases because they were no longer able to get customers to use condoms. They began to see major pelvic problems because female sex workers were being forced to do things they never did before.

If a law is introduced in which an act is prohibited, who are the first to leave such a market? Surely it is those who are most afraid of being exposed. Surely it is those who are afraid to be judged. So what does that leave in this market? Surely it is those who do not care whether they end up with a record or not. Has this improved the status of women, or their security, as many have highlighted here? It has definitely not.

What you should have done is to separate the topics in this whole discussion which is very confused. We are talking about trafficking, then the slave trade, which should be prohibited and which should be tackled by multiple avenues because it deals with something that is not a voluntary act. We are also talking about buying sex which can actually be completely voluntary. If it is not voluntary, it should be possible to leave the sex industry. Society must deal with health care in a way that is best for sex workers. We need a social service that is one hundred percent behind sex workers who want to leave the sex industry. But these issues were not discussed either in the House.

What you need to do to get to the real arguments in this debate is to separate all the arguments from the evil slave trade in sex workers who are not voluntary, from the arguments for a debate on buying sex, because otherwise it will be difficult to move the debate forward. It comes down to you saying that the Swedish Parliament states that adults cannot make decisions about how and when to have sex if there is money involved. The exception being if there is a camera in the picture.

It is also incredibly important to have a discussion in this House on another issue, namely the law of consent. I think it is reasonable that one requires consent if you want to have sex. But what the House is saying is that you are not in any position to give consent to sex. As soon as the money comes into the picture, it is no longer possible.

It is also distressing that the parliamentary majority, the government and the committee say that it is not the actions taken or the legislation that we have against trafficking that has resulted in us not seeing an increase in trafficking in Sweden. They say that it is simply prohibiting buying sex that has done this. Thus you ignore all the actions you have taken in improving the laws and giving the police greater resources and opportunities to combat trafficking. Have the laws played no role at all? I think they have played a much larger role than the sex purchase law.

Madam President, I shall finish my speech. I suspect that there will be a number of responses which I look forward to. I can summarize by saying that we have legislation on the table in which the proposal is based on our knowledge –and this is the key argument –that sex work has not increased much in ten years. That's what we know. So it is a long list of assumptions and it is a rather thin pack of cards.

I think that the parties' representatives should begin to explain their reasoning.

Madam President, I urge rejection of the entire bill.

(Discussion closed)

Translation prepared by Michael Goodyear, May 12 2011